

Det indgår som et af initiativerne i handlingsplanen for en nyorientering af Udlændingestyrelsen (initiativ nr. 12), at forsørgelseskravet skal ændres, således at det ikke er afgørende, hvor meget man tjener, så længe man er selvforsørgende.

Regeringen foreslår, at de nuværende krav til godtgørelse af forsørgelsesevnen på afgørelsestidspunktet erstattes af en bestemmelse, hvorefter det er afgørende for vurderingen af forsørgelsesevnen, om der modtages hjælp til forsørgelse i perioden fra 1 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse og frem til en eventuel meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Med forslaget opdateres forsørgelseskravet og gøres mere målrettet i forhold til kravets formål. Samtidig bliver det nye krav enklere for både brugere og administrationen.

Det nye forsørgelseskrav vil være en videreudvikling af det selvforsørgelseskrav i form af karenstid ved modtagelse af visse offentlige ydelser, der blev indført i udlændingeloven i 2002. Efter udlændingeloven er ægtefællesammenføring normalt betinget af, at den herboende i en periode på 1 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (aktivloven) eller integrationsloven, jf. lovens § 9, stk. 5. Hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, er dog ikke omfattet. Formålet med bestemmelsen i § 9, stk. 5, er, at alle udlændinge, der kommer til Danmark, som udgangspunkt skal være selvforsørgende. En herboende ægtefælles muligheder for at bidrage til den udenlandske ægtefælles integration i samfundet og på arbejdsmarkedet vil være bedre, hvis den herboende selv er i arbejde og har været det igennem en periode.

Som en konsekvens af selvbetjeningsmodellen skal den herboende i ansøgningsager indhente en erklæring fra kommunen om, at den pågældende ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 1 år forud for erklæringens underskrivelse.

I sager om forlængelse af en opholdstilladelse, skal parret erklære, at de ikke i den forløbne periode har modtaget sådan hjælp, jf. nærmere i afsnit 3.2 nedenfor.

Disse oplysninger vil som udgangspunkt blive lagt til grund ved vurderingen af sagen.

Den foreslåede ordning suppleres af en mulighed for at betinge ægtefællesammenføring eller familiesammenføring til børn af, at den herboende dokumen-

terer at kunne forsørge ansøgeren. Denne mulighed kan anvendes, hvor oplysninger om beskæftigelse og indtægtsforhold giver grund til at tro, at den herboende ikke kan løfte forsørgelsesbyrden i forhold til ansøgerne. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

Samtidig vil væsentligt styrket kontrol i form af indberetninger fra kommunerne, indhentelse af oplysninger fra Arbejdsmarkedsportalen samt gennemførelse af målrettede stikprøvekontroller betyde, at Udlændingesservice løbende kan påse, at ægtefællerne reelt er selvforsørgende. I dag vurderer Udlændingesservice som udgangspunkt alene, om forsørgelseskravet fortsat er opfyldt, når ægtefællerne søger om forlængelse – efter hhv. 2 år, 2 år og 3 år. Det gør Udlændingesservice på baggrund af den aktuelle indtægtsdokumentation, som ansøgerne vedlægger. Hvis der ydes kontanthjælp midt i en af perioderne, får Udlændingesservice det ikke nødvendigvis at vide i dag.

Der kan om disse kontroltiltag henvises til afsnit 3.4 nedenfor.

Ændringen af forsørgelseskravet vil også gælde i sager om familiesammenføring med børn.

I sager om familiesammenføring med mindreårige børn, jf. § 9, stk. 1, nr. 2, vil udgangspunktet dog fortsat være, at der ikke stilles særlige krav til den herboendes forsørgelsesevne. Der henvises til den foreslåede affattelse af bestemmelsen i § 9, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Der vil ikke med den nye bestemmelse blive ændret på den nuværende praksis med hensyn til, hvornår der stilles krav til den herboendes forsørgelsesevne.

Det foreslås, at der ikke i udlændingeloven stilles særlige krav med hensyn til forsørgelse i sager om familiesammenføring med børn med henblik på adoption, jf. § 9, stk. 1, nr. 3. Opholdstilladelser med henblik på adoption træffes af statsamtet (statsforvaltningen), når den herboende er godkendt som adoptant og har opfyldt de krav, der stilles hertil, herunder et forsørgelseskrav. Der er derfor ikke behov for at stille yderligere krav herom i udlændingeloven, jf. den foreslåede affattelse af § 9, stk. 17, 1. pkt. i lovforslagets § 1, nr. 6.

I sager om familiesammenføring med henblik på plejeforhold eller ophold hos barnets nærmeste familie, jf. § 9, stk. 1, nr. 3, vil det nye forsørgelseskrav erstatte det tidligere, således at det fremover vil være en betingelse, at den herboende påtager sig forsørgelsen af barnet og ikke modtager hjælp efter aktivloven eller integrationsloven. Der henvises til den foreslåede affattelse af bestemmelsen i § 9, stk. 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.